

[Industriministeren]

en frugtbar debat om disse spørgsmål, men mener ikke, som det er nævnt, at vejen frem ligger i initiativer som de i forslaget til folketingsbeslutning angivne, og kan derfor ikke erklære mig enig i det foreliggende beslutningsforslag.

Ervin Jensen (S):

Baggrunden for nærværende beslutningsforslag fra SF er at få ændret EFs 1. livsforsikringsdirektiv, således at bestemmelsen om, at en medlemsstat ikke må fastsætte regler for valget af de aktiver, der ikke medgår til dækning af de omhandlede tekniske reserver, udgår. SF argumenterer med, at regeringen og folketinget godt kan true forsikrings- og pensionskasserne til at lade disse midler placere i erhvervslivet, men man konstaterer samtidig, at det kun er en indirekte trussel, da regeringen samtidig skulle have lovet de nævnte institutioner handlefrihed i en nærmere bestemt årrække.

Jeg må sige, at vi fra socialdemokratiets side synes, at SF har sat sagen noget firkanteret op, idet regeringen og socialdemokratiet ikke har truet nogen til noget, og derudover er forholdet jo det, at de frie reserver, der er nævnt i direktivet, kun omfatter 4 pct. af de samlede reserver. Endelig må alle vel være interesseret i, at livsforsikringsselskaberne og pensionskasserne har et minimum af rådighedskapital.

Derfor er forslaget efter vores opfattelse ikke særlig relevant, og folketinget har da også fortsat mulighed for at gennemføre de frivillige aftaler og andre restriktioner, som man måtte ønske at gennemføre over for livsforsikringsselskaberne og pensionskasserne.

Nu har det imidlertid vist sig, at forsikringsselskaberne og som følge af denne beslutning også pensionskasserne ikke er interesseret i og villige til at indgå i aftale om dette. Det forhindrer imidlertid ikke ministeren i allerede i dag at fremsætte forslag i folketinget om en udvidelse af den gældende grænse for, hvor meget disse institutioner må foretage af aktive investeringer.

Det er selvfølgelig også interessant ved behandlingen af denne sag på folketingets dagsorden at se, hvorledes SF med dette beslutningsforslag tager aktivt del i debatten om fordelene og ulemperne ved de direkti-

ver, som EFs Ministerråd vedtager. Vi så jo et tydeligt eksempel på det dilemma, som SF kommer i i denne sammenhæng, ved det sidste punkt på dagsordenen. Spørgsmålet er da også, om SF ikke efterhånden må erkende, selv om man ikke er særlig EF-venlig, at vi her i folketinget på en lang række områder har gennemført lovgivning med et pænt flertal, hvor vi ellers ville have været udsat for borgerlig modstand, hvis forslagene ikke direkte var kommet fra EF. Ofte har der været tale om forslag og reguleringer af lovgivningen, som både SF og socialdemokratiet har været enige i, og som har dækket vore synspunkter. Jeg synes, at også denne betragtning skal med ved behandlingen af dette forslag.

På det foreliggende grundlag ser vi imidlertid ikke særlig positivt på SFs beslutningsforslag, og vi kan da heller ikke medvirke til dets gennemførelse.

Fogh Rasmussen (V):

Da mit partis ordfører, hr. Arne Christiansen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne kort meddele, at venstre finder dette forslag helt overflødigt. For det første bør afgørelsen om opsparede midlers placering være frivillig, så alene af den grund kan venstre ikke medvirke. For det andet betragter venstre det som positivt, at ensartede forhold på dette område er tilvejebragt inden for EF, og for det tredje er direktivet indarbejdet i den netop vedtagne lov om forsikringsvirksomhed, så forslagsstillerne på forhånd måtte vide, at forslaget ville have et flertal imod sig her i tinget.

Kjelgaard (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Ole Bernt Henriksen, har forfald, skal jeg ganske kort give udtryk for, at beslutningsforslaget er uforståeligt. Hvis man foreslår, at reserverne kan bindes af regeringen, er de jo ikke længere, hvad der er meningen med dem, frie reserver. SF burde derfor hellere have foreslået, at man ophævede begrebet »frie reserver«. Da SF ikke gør det, betragter vi beslutningsforslaget som useriøst, og vi ser det som et udtryk for SFs manglende vilje, evne, til at sætte sig ind i, hvad denne og andre sager egentlig drejer sig om. Så vi går klart imod forslaget.

Lawaetz (FP):